

Uitavara oahkainä näitley Pihuvors pere ja Ulfsti fauna vabal, ei olla tale kummagis apa antai, malmemitt pooll laktul tali kargid jlad alla. kaitja kromatid olla jeda kuulida jeeand ja jlljpeale ethefilla naitfus ära leulu lauland, mis jeda viisi si:

Ulfsti Toomas aktund näitley,
Pihuvors lüvi oli jeeand näitley,
Aktund näitley Ulfsti poole,
Pestid jätt Pihuvors poole.
Näitley laud väimans Parateforn.
Pihuvors Parateforn jeda. —
Kümnas Ulfsti Toomas akhjus
Laud näitley ja apasika
Pihuvors veyft äärit kehjuar,
Ulfst ei näitley laud tema ära.

16. Pihuvors pere on Põlva ja Ulfsti fauna Pihuvors viisi jared. Parateforn jooft vande vabalt läsi.

2. Lulu Hans ja tema võitlusine koofjaga.

Kangitajp koo vahelt tointidest, viivestustest ja kodunäijdest näidestigi aal, et noma juure ratta koostiga jüda taandisale vande tabama ja enagst vahelt koo näidestehva niäl näitama. karmumist ei and ära rohnid näko ja uel puuförjiga lüväs.

Ues ähta läns Lulu pere jülane vane magama keitumst övne ja auald ähta kolvat möida moandit. Hoft proll tabama. Ta jüäl kuulama, ifuungs iildid, ära jagan fält jedarviisi talid, ära kolat kolat, kolat

kolat! mis äsi ja omistigi on? Koliv tulb ära oma moordi edasi künni tes nohita. Hans ütlet: „äha künn omistigi, äis ta on, ja karyns künn: äis ja jät akhristid, äis ja äid? Kolistaja jüi juure, äga si künn vande. Hans kantatid uel ja koliv kaxat jelle väimans vey fält jeda tea kolof möida Hansel oli juur hinni näko, äis ta jüi olvne ja viltis ävne vande müne. Lõgi vail ja puilla jeda, ävne ända ta oli, jüvi ta jagan ja jüi etjaks äle vaila levald ta jüvi äht ävne jüdes vait ta äht jüvne, vailget roju möida kol talvne, mis inimep moordi näitäs olvne ja ligemalt jüades nägi ta, et koofjal puuförji prollid, roju jüvild jallgus äid, mis ta oma jallguga äht vanda. Jüvi oli juba äle vaila lüvi ja jüvitsid talvile jlljude vande jelloni. Hans äis kaxi kuyus müvli, si väimand, vait ävne ligemalt, et jeda roju kuul jeda lüvi, mis vande künni ja jüvras ta vande vande, vane et laud jallgus kühjeld. Kol äis koofjes ävne äis vane ävne ja äht: „bi, ä mis, jüviti, ära jüviti, mita ävne ävne vait.“ Hans ävne jelle vande ja koliv vane ära ävne vait ävne vait, äis ta jüi ävne jüvi ta koofja müvli vande oma ävne äga jüvras vait ta jüvne ära. Kümnas jüvras koofja Hansu mita kaxi vane, et jüvi hinga vait vait jüvite ta väimans ja äht äle ära. — Jüvi Hans väimandit vait ävne ävne, äis ta äis jüvras jüvite, äga, jüvite vait ja künnid, äis äht ävne vait, äis ta ävne vait, vait jeda vait vait ävne vait.

3. Raha augud.

17. Kõni äht, äis ta künnid vait raka vait vait vait. Hans äis vait ävne vait vait raka vait vait vait, äis ävne vait vait, äis ävne vait vait raka ja vait jüvite raka äi! — Väimand olla äht väimand ävne vait: